

INTERNATIONAL JOURNAL OF CREATIVE RESEARCH THOUGHTS (IJCRT)

An International Open Access, Peer-reviewed, Refereed Journal

கே.பாலசந்தர் திரைப்படங்களில் பெண்ணிய மொழிநடை

கா. சதாஹரி

(பதிவு எண்: P3971)

பகுதிநேர முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்

மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்

மதுரை.

முன்னுரை

சமூக நடைவடிக்கைகளை வெளிப்படுத்தும் இலக்கியங்கள் பெண்களின் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தாது போயின. இந்நூற்றாண்டில் எழுத தொடங்கிய தங்கள் உடலின் அங்க அவலங்களை வெளிப்படுத்திய இலக்கிய மொழியிலிருந்து வேறுபட்டும் உணர்வுகளையும் உபாதைகளையும் வெளிப்படுத்தினர். இத்தகைய உணர்வுமிக்க சொற்கள் புனைவுகளுடனோ புனைவுகளுடனோ புனைவுகளின்றியோ வெளிவரும் பெண் குறித்த சொற்கள் பெண்மொழி என்று சுட்டப் பெறுகின்றது.

நடையும் படைப்பாளியின் ஆளுமையும்

மொழிநடைக்கும் படைப்பாளியின் உள்ளத்திற்கும் பொதுவாகவே நெருங்கிய தொடர்பு உண்டு. ஆதலால் தான் மொழிநடையைப் படைப்பாளியின் 'உள்ளம்' என்றும் மொழிநடையைக் கொண்டே படைப்பாளியின் ஆளுமையை உணர முடியும் என்றும் கருத்துரைப்பர் ஒரு மேனாட்டுத் திறனாய்வாளர் 'மொழி நடை' என்பது படைப்பாளியின் மேலாடை போன்றதன்று: படைப்பாளியின் உடம்போடு ஒன்றியிருக்கக்கூடிய தோல் போன்றது. (எனக் குறிப்பிடுவார். உளவியலின் ஒரு கூறாகவே படைப்பாளியின் ஆளுமைப் பண்பை (நசளழயெடவைல) அறியலாம். நடை படைப்பாளியின் உள்ளப் பண்போடு ஒன்றியதாகும். படைப்பாளியையும் மொழிநடையையும் தனித்தனியே பிரித்துக் காணமுடியாது.

கே.பாலசந்தர் திரைப்படங்களில் காணலாகும் பெண்ணிய மொழி

1. தனக்கான பெண்ணியமொழி
2. பிறருக்கான பெண்ணியமொழி
3. சமூகத்திற்கான பெண்ணியமொழி

தனக்கான பெண்ணிய மொழி

“பெண்ணுக்கென்று கண்டிப்பாக ஒரு மொழி இருக்கிறது. பெண்ணின் விசனங்களை இராசாயன மாற்றங்களை அழகுணர்வுகளை ஓர் ஆணால் அப்படியே எழுத முடியாது... வீரியமாக இந்ளினமாக நாணம் கலந்த அத்தனை வலிகளுடன் அவள் சொல்வதைப் போல் ஓர் ஆணால் சொல்ல முடியாது” என்கிறார் இரா.மீனாட்சி.

“பெண் மகளாகத் தோன்றி மனைவியாக வாழ்ந்து தாயாகத் தொண்டு செய்து தெய்வமாகக் காட்சியளிக்கிறாள்.

இவ்வாறாக பெண் பரிணமித்தாலும் தனக்கான தேவைகளைத் தானே செய்து கொள்வதாலும் பேசிப் பெறுவதாலும் மட்டுமே நிறைவேற்றிக் கொள்ள இயலாமையன்றி வேறில்லை.

அவர்கள் திரைப்படத்தின் கதாநாயகியாக அனு தன் குழந்தைக்காக தன்னுடைய வாழ்க்கையை அர்பணிக்கிறாள். ஆவள் தன் கணவனின் கொடுமைகளைப் பொறுக்க இயலாமல் தன் குழந்தையுடன் வீட்டை விட்டு வெளியேறுகிறாள்.

“தோல்விகளுக்கு மருந்து தண்டவாளம் என்றால் நான் எத்தனை தடைவ தண்டவாளத்தில் தலை வைப்பது” என்று அவளின் மன ஓட்டத்தை வெளிப்படுத்துகிறாள்.

**அப்பாவிற்ரு
அறுபதாயிரம் மனைவிகள்
இருந்தும் சந்தேகம் இல்லை
ராமனுக்கு
ஒரு மனைவி
ஆயிரம் சந்தேகங்கள்**

இவ்வாறாக அனுவின் கணவன் இராமநாதன் தன் மனைவியை எப்போதும் சந்தேகப் பார்வையுடன் பார்ப்பதும் பேதுவதும் உற்று நோக்கத்தக்கது அனு தன் வாழ்க்கையே தாளம் இல்லாமல் போனதாக வருந்துகிறாள். அதனை

**“தாளம் தப்பினா விபத்து
புருஷன் தாளம் தப்பினா அது விவாகரத்து**
என்று சுட்டுகிறாள்.

மற்றுமொரு சூழலில் “என் வாழ்வின் நகைச்சுவை எல்லாம் என் கல்யாணம் பறிச்சுட்டு போயிருச்சு” என கல்யாண வாழ்க்கை நரகமாகப் போனதாகக் கூறுகின்றாள்.

இவ்வாறாக இருப்பினும் தன் கணவன் கட்டிய தாலியை கழற்ற மனமின்றி (விவாகரத்து பெற்ற பின்னரும்) இருக்கின்றாள். ஏனெனில் தன் கணவனின் உயிருக்கு ஆபத்து வந்துவிடும் என எண்ணுகிறாள். அதனை அறிந்த இராமநாதனின் தாய் “நீ நல்லவளாக இருக்கனும்னு நினைக்கிறாயா இல்லை எல்லோருக்கும் நல்லவளா இருக்கனும்னு நினைக்கிறாயா” என வினவுகிறாள்

பெண்ணுக்கு பெண் எதிரி என்பார்கள் இ ஆனால் இங்கே தன் மாமியாரே தனக்கு அம்மாவானதை எண்ணி மகிழ்கிறாள் அனு.

தன் கணவனிடமிருந்து விவாகரத்துப் பெற்றும் நிம்மதியாக வாழவிடாத கணவனிடமிருந்து நிரந்தரமாக விலக எண்ணி முடிவில் வேறு ஊருக்குச் சென்றுவிடுகிறாள் 'துஷ்டனை கண்டால் தூர விலகு' என்பார்கள். அது போலத் தான் அனுவும் இராமநாதனிடமிருந்து விலகிச் சென்று விடுகிறாள்.

அக்னிசாட்சி

அக்னிசாட்சி திரைப்படத்தின் கதாநாயகியான கண்ணம்மா இ தன் கணவன் அரவிந்தன் வீட்டில் அவனுடைய குடும்பத்தாரால் மிகுந்த துன்பத்தை அனுபவிக்கிறாள். ஆதனை மீராவின் கோடையும் வசந்தமும் கவிதை உணர்த்துகிறது.

**“உரலுக்கு ஒருபக்கம்
மத்தளத்திற்கு இரண்டு பக்கம்
மங்கைக்கோ
தந்தை கணவன் மைந்தன்
என்று
தாக்குதல் நடப்பது
மூன்று பக்கமும்”**

கண்ணமாவைப் பற்றி அவளின் மாமியார் அவளை பயித்தியம் எனக் கூறுகிறார்கள் என அரவிந்தனிடம் கேட்கிறாள். அதைப் பற்றி கண்ணமாவிடம் விசாரித்த அவிந்தனிடம் “பயித்தியம் என பரிதவிக்கிறார்களோ ஆமாம் நான் ஒரு தமிழ் பயித்தியம்” எனக் கூறுகிறாள். கண்ணம்மா தன் குழந்தையை அரவிந்தனிடம் கொடுத்துவிட்டு தன்னால் அரவிந்தன் எவ்வித துன்பத்தையும் அனுபவிக்கக் கூடாது என தன் மனதால் எண்ணி தன் வாழ்வை முடித்துக் கொள்ள எண்ணுகிறாள். அதனை அரவிந்தனிடம் வெளிப்படுத்த எண்ணி ஒரு கவிதையாக எழுதுகிறாள்.

**ஒரு
தெளிந்த சித்தம்
தேடுகிறது
புராய்சித்தம்
ஆண்டவளே!
என்னை
அழைத்துப் போக
வேண்டுகிறேன்**

அரங்கேற்றம்

பிராமணக் குடும்பத்தில் பிறந்த லலிதா தன் குடும்ப சூழ்நிலை காரணமாக வேலைக்குச் செல்லும் இடத்தில் மேலதிகாரியின் ஆசைக்கு இணங்கி பின் வேசி தொழிலில் ஈடுபடலானாள்.

குடும்பத்திற்கான தன் வாழ்வை லலிதா துறந்த போதும் இ லலிதாவின் குடும்பத்தில் அவளை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. குடும்பச் சூழ்நிலை அனைத்தும் சரியானதற்கு காரணமான நான் இன்று எல்லோருக்கும் வேண்டாதவள் ஆகிவிட்டேனா? ஏன கோபம் கொப்பளிக்க கேள்வி எழுப்புகிறாள்.

தம்பி மருத்துவன் ஆனது. தங்கை திருமணம் சிறப்பாக நடந்தது. குடும்ப வறுமை காணாமல் போனது என்பது எல்லாவற்றையும் மறந்து என்னை ஏற்றுக் கொள்ள மறுப்பது என்னவோ லலிதாவின் பெருமைதனை

**அன்பிழந்த பலபேர்க்கு அரங்கேற்றம் கண்டாள்!
அலைகடலின் மேடையிலே அரங்கேற்ற மானாள்!
மணம் கொடுத்த தாலியுடன் மங்கலமாய் நின்றாள்!
மந்தலத்தில் இதுவும் ஒரு மகிமை என வாழ்ந்தாள்!**

அளவான குடும்பம் வளமான வாழ்வு என லலிதாவின் தந்தை எண்ணி வாழ்ந்திருந்தால் லலிதாவின் வாழ்க்கை இப்படி நிற்கதியாகி நின்றிருக்க வாய்ப்பில்லை.

மனதில் உறுதி வேண்டும்

**“ ஏனைய நாடுகள் எப்படி யாயினும்
தமிழ்நா டதனில் தானமும் தருமமும்
புண்ணியம்இவிரதம்இதெய்வம்இபூசனை
ஆகிய இவற்றை ஆடவர் மறப்பினும்
பேண்களே இன்னமும் பெரிதும் காப்பர்”**

என்ற நாமக்கல் கவிஞர் பாடல் வரிகளுக்கேற்ப தம் குடும்பத்துக்கு கடமையாற்றும் பெண்ணாக செவிலியராக பணிபுரிந்து தொண்டாற்றி வருபவள் தான் நந்தினி. நந்தினியின் கணவன் நந்தினியை சந்தேகப்படும் போது நந்தினி “ஒரு தடைவ அக்னி சுற்றி வந்ததற்காக தினம் தினம் அக்னியிலே குதிக்க முடியாது”

தன் குடும்பத்திற்காக தன் வருமானத்தை முழுவதும் கொடுக்க வேண்டும் என்ற கொள்கையுடன் தான் திருமணம் செய்து கொள்கிறாள். ஆனால் திருமணத்திற்குப் பின்பு அவள் கணவன் அதற்கு ஒப்புக் கொள்ளாத நிலையில் இருவருக்கும் கருத்து வேறுபாடு ஏற்பட்டு பிரிவு ஏற்படுகிறது.

கல்கி

மாந்தருள் ஆணும் பெண்ணும் இணைந்து வாழும் வாழ்க்கையில் அவர்களிடையே ஒற்றுமை நிலவும் சமுதாயமும் அதனைக் கொண்ட நாடுமே உயர்வு பெறும் சமுதாயத்தில் ஆண்டுபெண் இருபாலரும் ஒத்த நிலையும் மதிப்பும் கொண்டு திகழ்தல் வேண்டும் என்று ஆண் பெண் சமத்துவத்தின் அவசியத்தை வலியுறுத்தியுள்ள பாரதியின் சரிநிகர் சமானமான பெண்ணாக திகழ்பவள் கல்கி.

ஒரு புதுமைப் பெண்ணின் இலக்கணமாகத் திகழ்பவள் கல்கி. அதற்கு உதாரணமாக

**“முதலாளி கண்ணம்
ஏனோ
இந்த வீக்கம்”**

முதலாளியின் அநாகரீகமான இந்த செயலுக்கு கல்கி கொடுத்த பதிலடி.

“அவர் பிரகாஷ் அதான் இருட்டே தெரியல” என பிரகாஷின் பெயரையே அவருக்கு பொருந்துமாறு நக்கலுடன் சுட்டிக்காட்டுவதில் கல்கியின் சொல்லாடல் புலப்படுகிறது.

கல்கி பிரகாஷின் அலுவலகத்திற்குச் சென்று “பெரிய மனுசனா: தலைவர் பொய் சொல்லுவார்”.

**“இத்தனை உரிமையோடு உள்ளவள் யாரு
நான் அவளின் ஆசை நாயகி”**

என தன் மானம் போனாலும் பரவாயில்லை. பிரகாஷின் மானமும் சேர்த்துப் போக வேண்டும் என்பதன் மூலம் கல்கியின் துணிச்சல் வெளிப்படுகிறது.

முடிவுரை

பெண்களை மையப்படுத்தி வந்த திரைப்படங்களில் கே.பாலசந்தரின் திரைப்படங்கள் முக்கியப் பங்கு வகுக்கின்றன என்பதில் எள்ளளவும் ஐயமில்லை. அவரின் திரைப்படங்களில் பெண்களின் ஆளுமை அவர்களது மொழிகளில் வெளிப்பட்டது. தங்களது மொழிநடையால் தங்களது பிரச்சனைகளை சமாளிக்கும் தன்மை அவர்களிடம் தலைத்தோங்குவதைக் காண இயலும்.

